

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sim@sim.dk
www.sim.dk

Sagsnr.
2016 - 1621

Doknr.
327388

Dato
15-03-2016

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg har d. 17. februar 2016 stillet følgende spørgsmål nr. 186 (alm. del) til social- og indenrigsministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Susanne Eilersen (DF).

Spørgsmål nr. 186:

”Vil ministeren redegøre for, hvilke regler der indenfor ministerens område gælder for tolkning af fremmedsprogede borgeres kontakt til offentlige myndigheder? Vil ministeren endvidere redegøre for, i hvilket omfang ministeren finder disse regler rimelige? Finder ministeren, at kvaliteten af tolkningen er tilfredsstillende?”

Svar:

Jeg har ved besvarelsen af spørgsmålet lagt til grund, at det alene vedrører tolkning for fremmedsprogede og ikke tolkning i forhold til personer med hørehandicap.

Der findes ikke inden for mit ressortområde nogen regler om kommunernes eller andre myndigheders brug af bistand til fremmedsprogtolkning.

Offentlige myndigheders forpligtelse til efter omstændighederne at stille den fornødne tolke- og oversættelsesbistand til rådighed for borgere, der måtte have et behov herfor, følger således på det sociale område af almindelige forvaltningsretlige principper.

For så vidt angår kvaliteten af tolkningen i institutionerne på Social- og Indenrigsministeriets område, har jeg indhentet bidrag fra Ankestyrelsen og Statsforvaltningen.

Ankestyrelsen har blandt andet oplyst følgende:

”Det kan være nødvendigt med brug af tolkning fra andet sprog for, at borgeren kan give deres mening til kende. Det er Ankestyrelsens generelle erfaring, at borgeren er tilfreds med den foretagne tolkning. Det har i enkelte tilfælde været oplevelsen, at en tolk har haft dårlige danskundskaber, og at tolken har været vanskelig at forstå.

For så vidt angår skriftlige oversættelser af Ankestyrelsens udgående breve til borgere, vil der være tale om oversættelse heraf til mange forskellige sprog, herunder også til tysk, polsk, fransk og spansk. Der oversættes ligeledes til grønlandsk, når det konkret forespørges. Der er generelt set ikke utilfredshed med kvaliteten af de skriftlige oversættelser, som leveres.”

Statsforvaltningen har oplyst følgende:

”Det er Statsforvaltningens generelle oplevelse, at kvaliteten af den enkelte fremmedsprogtolkning afhænger af den enkelte tolkning, og Statsforvaltningen er i overvejende grad tilfreds med tolkningen.

Statsforvaltningen er som andre offentlige myndigheder afhængige af, hvilke tolke-ydelser der udbydes, og Statsforvaltningen bruger flere forskellige tolkebureauer alt efter, hvor i landet tolkningen skal foregå, og i hvilket sprog. Statsforvaltningen har ikke de store muligheder for at sortere ved valget af en tolk – udover at sikre at denne så vidt muligt er autoriseret. Statsforvaltningen har kun en begrænset mulighed for at undersøge, hvilken kvalitet der præsteres.

Statsforvaltningen er stødt på tolke, der ikke har forstået deres rolle eller ikke har været kompetente nok, og i sådanne tilfælde taler Statsforvaltningen enten med tolken og indskærper vedkommendes rolle og opgave som tolk, eller retter henvendelse til tolkebureauet, så vi ikke får tolken fremover.

Der er ikke foretaget særlige undersøgelser af kvaliteten af tolkningen, men den er utvivlsomt svingende fra person til person.”

Jeg henviser til de oplysninger, Ankestyrelsen og Statsforvaltningen har givet. Jeg har noteret mig, at både Ankestyrelsen og Statsforvaltningen har oplyst, at tolkningen i overvejende grad opleves som tilfredsstillende.

Jeg skal afslutningsvis bemærke, at det er den enkelte myndigheds ansvar at sikre, at eventuelle sprogmæssige barrierer overkommes på forsvarlig måde i forbindelse med den sagsbehandling og kontakt til borgerne i øvrigt, som finder sted på myndighedens område.

Jeg har ikke oplysninger om kommunernes oplevelse af kvaliteten af tolkningen.

Med venlig hilsen
Karen Ellemann